THOMAS DE AQUINO, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35409
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

distinguit miles regis a milite hostis
et sic caracter fidelium est quo distinguuntur
fideles xpi a suis dyabolis vel ordine ad
vitam penitentie vel etiam vel in ordine
ad cultum presentis ecclie quorum primum
fit per caracterem in etiam ut obiectio pre
dicta / Vnde fit per caracterem sacramentale
vel et caracter bestie intelligi potest propter
vel obstinatam malitiam qui aliqui deputantur
ad penam etiam vel professio illicite cultus

Ad quartum sic

proceditur vt videtur quod caracter non sit in potentiis
anime sicut in subiecto Caracter non dicitur
esse dispositio ad gratiam sicut gratia est in essencia
anime sicut in subiecto ut in 2a parte dictum
est ergo videtur quod caracter sit in essencia anime non
aut in potentiis Ad primum potentia anime
non videtur esse subiectum alicuius nisi habitus vel
dispositionis sicut caracter ut supra dictum est non
est habitus vel dispositio sicut magis potentia
cum subiectum non est nisi essencia anime ergo
videtur quod caracter non sit sicut in subiecto in potentia
anime sicut magis in essencia rpius Ad primum po
tentie anime distinguuntur per cognitiuas et appetitiuas sicut non potest dici quod caracter
sit tantum in potentia cognitiua neque etiam tantum in potentia appetitiua quia ordinatur
non ordinatur neque ad cognoscendum
tantum neque ad appetendum tantum / sed etiam
non potest dici quod in vtraque quia idem actus non
potest esse in duabus subiectis ergo videtur quod caracter
non sit in potentia anime sicut in subiecto sicut magis in essencia Ad secundum est quod
sicut in premissa diffinitione caracteris
ponitur caracter sic imprimitur anime tanquam
nali sedum ymagine sicut ymago trinitatis
in anima attenditur sed potentias ergo ca
racter in potentiis anime existit Ad
dum quod sicut dictum est caracter est quoddam

signaculum quo anima insignitur ad suscipiendum
vel alios tradendum ea que sunt diuini cul
tus diuinum aut cultum in quibusdam actibus
non sicut adactus aut pre ordinantur po
tentie anime sicut essencia ordinatur ad esse
et ideo caracter non est sicut in subiecto in
essencia anime sicut in eius potentia.

Ad primum ergo dicendum quod primum
attribuitur secundum rationem eius ad quod principaliter dis
ponit non autem secundum rationem eius ad quod dis
ponit immote vel indirecte Caracter autem
directe quidem et principaliter disponit animam
ad ea que sunt diuini cultus exequenda
et quia hec quamvis non fiunt sine auxilio
gratie quia ut dicit ioh. iiij. eos qui adorant
dum in spiritu et veritate adorare oportet
et quia diuina largitas sapientibus
caracterem gratiam largitur per quam digne
impleat ea ad que deputantur Et ideo
caracter magis est attribuendum secundum secundum
quod secundum rationem gratie Ad tertium dicendum
quod essencia anime est subiectum potentie naturalis
que ex principiis essencie predictis talis autem
potentia non est caracter sed quedam spiritualis
potentia ab extrinseco adueniens vel sicut
essencia anime per quam est natus vita ho
mini participat per quam anima spiritualiter
vnitur ita potentia naturalis anime participat per
potentiam spiritualem que est caracter ha
bitus enim et dispositio primo ad poten
anime eo quod ordinantur ad actus quorum
potentie sunt principia et eadem ratione de
quod adactum ordinatur est potentie subiecti

Ad tertium dicendum quod sicut dictum est
caracter ordinatur ad ea quod sunt diuini
cultus quod quidem est quod fidei protestatio per
exteriora signa et ideo oportet quod caracter
sit in cognitiua potentia anime in quo est fides

Ad quintum sic